

ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év 1 Kir 3.5.7-12 / Róm 8, 28-30 / Mt 13, 44-52

B Év 2 Kir 4, 42-44 / Ef 4, 1-6 / Jn 6, 1-15

C Év Ter 18, 20-32 / Kol 2, 12-14 / Lk 11, 1-13

Boldog ember az, ki az Urat /féli * az ő parancsolatait igen /kedveli. Hatalmas léssen magva a /földön * az igazak nemzetsége megál/datik. **Ant.** Dicsőség és gazdagság az ő /házában * és az ő igazsága megmarad örökkön /örökké. Az igazaknak a sötétségben világosság /támad: * Ó, az Irgalmas, Könyörülő és /Igaz. **Ant.** Jól léssen annak, ki könyörül és szívesen ád † az ő dolgait igazul /rendezi * meg nem inog az mindö/rökké. Örök emlékezetben léssen az /igaz * nem fél a gonosz-hír hal/lástól. **Ant.** Erős a szíve, mivelhogy az Úrban bízük † bátor az ő /szíve * azért nem retteg, mígnem meglátja ellenségeinek /bukását. Osztogat, adakozik a szegényeknek † az ő igazsága megmarad örökkön /örökké * fölemeltetik a feje dicső/séggel. **Ant.**

D.U. 168

1. Zalogát adtad, ó Jézus, örök szeretetednek, rendelvén e nagy Szentséget, és adván tiednek, hogy teveled egyesüljünk, s téged viszont szeressünk; örök hála és imádás legyen azért nevednek.
2. Irgalmadban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat, és ellened elkövetett sok hálátlanságunkat. Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál; eltörölvén a keresztfán régi adósságunkat.
3. S hogy halálad szent emlékét minden nap megülhessük, hagytad ezt a nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük. Csodálatos kincset adtál, és közöttünk maradtál; véghetetlen jóságodért add, hogy mindig szeressünk!

D.U. 180

1. Ó, áldott szent Istenem, az Oltáriszentségben, édes Jézus!
Téged szívem úgy kíván, tégedet én lelkem vár, édes Jézus, édes Jézus!
2. Ó lelkem, szent Jegyesem, méltán ki-ki szeressen, édes, Jézus!
Minden kincset megvessen, csak Tégedet keressen, édes Jézus, édes Jézus!
3. Maradj nálam kevéssé, tedd a szívem tieddé, édes, Jézus!
Légy te nékem gyámolom, bűnök ellen oltalom, édes Jézus, édes Jézus!

ZÁRÓÉNEK: D.U 361

1. Áldjon meg minket örök Atyaisten, áldjon meg minket kegyes Fiúisten, áldjon meg, áldjon Szentlélek Úristen, háromszemélyű igaz, örök Isten.
2. Atya Úristen, aki szent Fiadat bűn váltságára, miérettünk adtad, Szentlélek Isten ki elküldted nekünk, egy örök Isten, irgalmazz minékünk!

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 191

1. Fényességes mennybéli nagy Isten, téged hirdet e világon minden, az angyalok dicsérnek az égbe, és a föld is szolgál nagy hűségben.
2. Erős trónod fenn a magasságban, semmi sincsen előtted homályban, híveidnek kegyelmes Királya, s szentjeidnek ékes koronája!
3. Örök Atya, leborulva áldunk, Fiad által tehozzád kiáltunk, szent Lelkeddel éltesd e világban, s adjál helyet örök boldogságban!

D.U. 144

1. Futva jöttem elibéd szentélyedbe, Isten; édes arcod örömét de kerestem!
Mint a szarvas hús eret, csobogót, úgy kívánlak, mérhetetlen égi jót.
2. Háromságban örök Egy, téged magasztallak, békességet permetezz az igaznak! Énekszóval áldalak művedért, áldott Krisztus, kegyelmedbe vissza végy!
3. Áldozatunk kenyerét fogadd el, hatalmas, szent egyházad szavára kérünk, hallgass. Bűneinkért ad Fiad drága bért, fölajánljuk élőkért és holtakért.
4. Áldozatunk színborát oltárodra hozzuk, vele egész életünk neked adjuk.
Égbe küldje illatát a kehely, a Szentlélek erejével töltsd el!

INTROITUS: D.U. 387 (145b) DEUS IN LOCO SANCTO 67.zs. 6.7. 36. 2. 4.11.

Belépünk a templomba, s íme, elénk ragyog - mint az ókeresztény templomok mozaikjain - a mindenen uralkodó Krisztusnak, a „Pantocrator” - nak képe. Ő egybegyűjt minket Egyházában, templomában, szentmiséjében, hogy az életre bátorságot és erőt adjon népének, amíg eljut Isten örök lakóhelyére, örök templomába. Az evangéliummal, a szájunkba adott legalkalmasabb imádságokkal és énekekkel, főleg pedig az Eukarisztiával fog rólunk, nyájáról gondoskodni ebben a szentmisében is.

Szent la-kó he-lyén az Is- ten la-kást ad az e-gyet-ér-tők-nek.

Bá-tor-sá-got s e-rőt Ó ad né-pé-nek. (5. t.) † *

Fölkél az Isten, és ellenségei szerte /futnak, * és menekülnek orcája elől kik
öt /gyűlölik. Az igazak pedig vígan lakoznak és ujjongjanak Isten /előtt, * és
gyönyörködnek örven/dezve. **Ant.** Nyájad megtelepült ezen a /földön, * így
gondoskodtál jóságodban a szegényről, /Isten! **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek.
Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked
nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk,
Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te
elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg
könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy
Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt,
az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 387/1 IN DEO SPERAVIT 27. zs.7. 1.

Szelíd bizalom a zarándokút nehézségei között. Néha úgy érezzük, hogy Isten néma, s messze van tőlünk. De újból és
újból megsegíti a benne bízokat, s a már-már hervadásnak induló lélek újból kivirágzik - a liturgia örömei által is.
Hát akkor „ujjongjatok az Istennek” az Egyház közös ujjongásával (Alleluja), még akkor is, ha életeteket éppen
terhesnek érzitek.

R.) Istenben bízik a szívem, * Ő megsegített engem!

V. 1) Az Úrhoz kiáltottam: † én Istenem ne maradj néma! * ne légy ily mesz/sze tőlem!

Ő megsegített engem !

V. 2) Kivirágzik újra az életem, * és jókedvvel hálát a/dok néki.

Ő megsegített engem ! Istenben bízik a szívem...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Törvényedet szívből szeretem * én Uram Istenem. 118. zs. 97a v.

B Megnyitod kezedet Istenem * és táplálsz minket. 144.zs. 16.v.

C Amely napon hozzád kiáltok, * hallgass meg engem Istenem. 137. zs. 3a.v.

ALLELUJA: EXULTATE DEO 80. zs. 2. 3.

V.) Ujjongjatok az Istennek, a mi segítőnknek, † ujjongjatok Izrael Urának, *
hozzátok elő a kedves lantot a citerával együtt!

A Áldalak téged Atyám mennynek és földnek Istene, * mert feltártad a kicsinyeknek
országod titkait. Mt 11,25

B Nagy próféta támadt köztünk, * Isten meglátogatta az ő népét. Lk 7, 16

C A fogadott fiúság Lelkét kaptátok, * általa szólítjuk Istent Atyának. Róm 8, 15bc

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott
Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt;
megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a
halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el
ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat;
a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Amen.

OFFERTORIUM: G.H. 73 EXALTABO TE 29.zs. 2.3.4.7.8.

Magasztallak téged, Uram, mert fölemeltél engem, -
nem engedted, hogy az én ellenségeim örüljenek rajtam. +

R.) Én Uram, hozzád /kiáltottam, * és meggyógyított/tál engem.

V.1) Uram kihoztad az alvilágból az / én lelkemet, †
életre keltettél a sírba szál/lók közül. **R.)**

V.2) Én pedig biztonságomban így szoltam akkor: - nem rendülök meg mind/örökké. †
Uram, a te jóakarated szerint megerősítetted ékesség/gemet. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 387/ 2 HONORA DOMINUM Péld 3,9-10 / 111.zs.

A földi aratásban a mennyei étel előképét is megláthatjuk. Amint a régi ember terméyeinek javából áldozott Istennek, s
Isten viszonzásul bőséges áldásával árasztotta el az embert, úgy a szentmisében mi is mindennél becsebb áldozatunkat
vittük az oltárra, s most, az áldozáskor a lelki áldások bőségében részesedünk.

Tisz-teld meg az U- rat va-gyo-nod-ból, s termésed zsen-gé-jé-ből,

akkor bőséggel tel-nek csű-re- id, és bor árad szó- ló- pré-se- id- ből.

(1.t.)

†

*